

това глинещата почва, особено следъ дъждъ, се сбива, втвърдява, а при суша напуква. Това не позволява, по-после, на плодоветъ лесно да се заравятъ въ земята, за да доузрѣватъ. Най-подходяща е пѣськливо-рѣчната, наносна почва, примѣсена съ органически вещества. Отбѣгватъ да садатъ фѣстъци въ силно оцвѣтени почви: червени, жълти, или черни, защото после и шушулките придобиватъ такъвъ цвѣтъ. Слабо варовититъ почви сж за предпочитане въ този случай.

Други условия при отгледване на фѣстъцитъ е да има вода за поливане. Презъ месецитъ юлий и августъ, когато завързватъ фѣстъцитъ, ако е суша, нужно е да се напоятъ 1—2 пжти въ месеца. Презъ септемврий още 1—2 напоявания ще се отрази много добре за образуване на добъръ плодъ.



Фиг. 2. Окопаване на фѣстъцитъ

Нивата, на която ще се посадатъ фѣстъцитъ, още презъ есенъта се изорава срѣдно дълбоко (18—20 см.) и така презимува. Презъ пролѣтъта се заглажда, а презъ м. априлъ се изорава плитко и се очистватъ плевелитъ. Сега вече приготвятъ и семената за посѣвъ. Нѣкои садатъ цѣли шушулки, като предварително ги накисватъ въ вода. Но така посадениятъ фѣстъци поникватъ по-бавно, затова препоръчватъ саденето да става, като се начупватъ шушулките, или се изваждатъ семената. Този начинъ е по-за предпочитане, но тукъ трѣбва да се внимава, семенцата да се запазатъ цѣли, защото ако се раздвоятъ не поникватъ. Засѣването става по нѣколко начини, но главно на огнища (като картофитъ) и на редове,